

Resumé

Tato diplomová práce se věnuje oslovování v českých televizních pořadech typu tzv. talk-show. Celkem bylo analyzováno 54 pořadů z roku 2012 a přelomu roku 2013. Nejprve definujeme, co je oslovení a jaké jsou jeho funkce, dále pak na základě prostudované odborné literatury vydělujeme jednotlivé typy oslovení, zejm. oslovování přímé a nepřímé, vztah k vertikální sociální distanci a frekvenci užívání tzv. honorifik. Na základě analýzy vzorku vybraných televizních pořadů (jednotlivé pořady jsou charakterizovány, výsledky analytických pozorování jsou shromážděny v sumarizujících tabulkách – protokolech) dále popisujeme výskyty jednotlivých typů oslovení v souvislosti s typem talk-show (zaměření na jistou skupinu diváků), v níž se využívají (zábavná versus politická talk-show, klasické interview).

Protože zvolený způsob oslovování do značné míry předurčuje celkový ráz komunikace vedené v pořadu, je jeho důležitost pro vyznění talk show značná. Někde je jednoznačně dán formální a distanční způsob oslovování (Otázky Václava Moravce), jinde se o způsobu oslovení „vyjednává“ (Drzá Diana). Televize je vlivné médium, jehož komunikační normy a konvence se přenáší do situací v komunikaci interpersonální – zejména se ukazuje nárůst neformálního oslovování, ať už jde o neformálnost skutečnou, nebo o komunikační strategii, jejímž cílem je dotváření lehké a zábavné konverzace. Potvrdila se podmíněnost výběru oslovení zaměřením jednotlivých pořadů, celkovou tendencí je uvolňování komunikačních norem.

Klíčová slova:

Oslovování/oslovení (v užším a širším významu); nominální oslovování; pronominální oslovování; tykání a vykání; mediální komunikace; sociální deixe.